

молоко. Якість і кислотність молока перевіряють на місці при закупівлі за допомогою спеціального аналізатора.

Об'єднання виробників на принципах кооперації створить реальні сприятливі умови для раціональної консолідації продуктивних сил і засобів виробників, потенціал яких може бути використаний для розвитку конкурентоспроможного виробництва і створить передумови для забезпечення мінімально необхідних стартових умов для поетапного фінансового оздоровлення агропромислового комплексу, подолання збитковості і досягнення стійкої рентабельності агропромислового виробництва.

Література.

1. Лотоцька О. Виробнича діяльність «Маслосоюзу» на західно-українських землях у міжвоєнній Польщі (20-і – 30-і рр..XX ст..) / Українська наука: минуле, сучасне, майбутнє. 2010. Вип. 14-15. С.128-136.

2. Пастернак Н. Як Галицьке масло у Європу возили.../ «Молочна промисловість». №4(47). 2008. с.41-43.

3. Качор А. Мужі ідеї і праці: Андрій Палій і Андрій Мудрик, творці «Маслосоюзу». Вінніпег. Торонто. Клівленд, 1974. 344 с.

4. Антощенкова В.В. Формування ринку молока на основі коопераційно-інтеграційних відносин / Економічний дискурс: міжнародний збірник наукових праць. м. Камянець-Подільський : ПДАТУ, 2016 Вип.2 С.29-35.

5. Антощенкова В.В. Молокопереробна промисловість України як системоформуюча складова національної економіки. Економіка та суспільство Мукачівський державний університет. 2018. Вип. 16. С.98-104.

СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ ЯК ЗНАРЯДДА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

ФЕГЕР А.І. *, СТУДЕНТКА

***ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІАВСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Процес стратегічного планування у системі економічної безпеки бізнес-процесів підприємства вимагає глибокого розуміння самих бізнес-процесів підприємства, а також процесів, які

** Науковий керівник – Краля В.Г., к.е.н., доцент*

відбуваються у зовнішньому середовищі, високого професіоналізму, гнучкості й управлінського мистецтва. Відповідальні за бізнес-процеси на підприємстві, які беруть участь у процесі стратегічного планування діяльності системи економічної безпеки підприємства, повинні не просто виконувати регламентовані їм функції, а діяти творчо і бути готовими до зміни запланованих заходів, якщо цього вимагають обставини та здатними з'єднати наявні знання з прогностичними [1].

Здатність менеджменту підприємства до швидкого та адекватного реагування на різноманітні зміни зовнішнього та внутрішнього середовищ формується шляхом вдосконалення наявного механізму стратегічного управління економічною безпекою бізнес-процесів підприємства або створення нового.

Дослідники Карпіщенко О.І., Ілляшенко К.В., Карпіщенко О.О. [2] визначають стратегічне планування як «особливий вид планової діяльності, що полягає в розробленні стратегій, реалізація яких забезпечує ефективне функціонування підприємства в довгостроковій перспективі та швидку адаптацію до умов, що змінюються». З точки зору Живко З.Б. [3], якщо «стратегія підприємства є визначенням його місця та ролі на ринку, а стратегія убезпечення бізнесу – це загальний, недеталізований план діяльності щодо забезпечення економічної безпеки підприємства, який охоплює тривалий період, спосіб досягнення складної цілі з врахуванням чинників, що формують належний рівень економічної безпеки підприємства, то стратегічне планування – це конкретна вказівка на спосіб досягнення цього стану».

Важливим елементом механізму управління економічною безпекою підприємства є стратегічне планування, яке здійснюється у відповідності із визначеними місією, інтересами і цілями підприємства в сфері забезпечення його економічної безпеки у динамічному бізнес-середовищі та сталого розвитку на майбутнє, і потребує моделювання цього процесу на підставі системного та процесного підходів.

На думку Домбровської Г.П., Геращенко І.О. [4] «послідовність здійснення стратегічного планування на підприємстві передбачає реалізацію, щонайменше, трьох блоків заходів: стратегічний аналіз, розробку економічної стратегії та формування стратегічного плану». З точки зору багаторівневої системи, автори розглядають процес стратегічного планування на основі тріади «прогноз – стратегія – план».

З точки зору дослідника Захарова О.І. [1] процес планування у системі економічної безпеки підприємства складається з ряду етапів, що впливають один з одного:

- 1) дослідження середовища;
- 2) встановлення бажаних напрямків, орієнтирів й цілей своєї діяльності щодо забезпечення економічної безпеки;
- 3) стратегічний аналіз реальних і потенційних небезпек, загроз і ризиків;
- 4) обирається одна з альтернативних стратегій економічної безпеки;
- 5) готується остаточний стратегічний план діяльності підприємства із забезпечення економічної безпеки;
- 6) здійснюється тактичне і оперативне планування;
- 7) здійснюється організація та проведення заходів щодо забезпечення економічної безпеки.

На думку [5] процес стратегічного планування відбувається в такій послідовності:

- 1) оцінка перспектив і позицій підприємства на сегменті діяльності;
- 2) безпосередній вибір стратегії;
- 3) формулювання цільових завдань на короткотермінову і довготермінову перспективу.

Деякі автори виділяють чотири основні рівні стратегічного планування економічної безпеки [6]:

- 1) розробка місії;
- 2) аналіз середовища;
- 3) процес вибору оптимальної стратегії підприємства;
- 4) коригування найбільш важливих показників.

З проведеного аналізу наукових досліджень, можна дійти висновку, що автори виділяють різну кількість етапів формування моделі стратегічного планування економічної безпеки та визначають різну послідовність їх виконання.

Література.

1.Захаров О.І. Планування діяльності системи економічної безпеки підприємства. Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. № 1. 2011. С. 163–171.

2.Карпіщенко О.І., Іляшенко К.В., Карпіщенко О.О. Стратегічне планування: навчальний посібник. Суми: Сумський державний університет, 2013. 446 с.

3.Живко З.Б. Стратегічне планування в системі економічної безпеки підприємства. Проблеми науки. № 4.2012. С. 32–38

4. Домбровська Г.П., Геращенко І.О. Особливості стратегічного планування діяльності на підприємствах. Коммунальное хозяйство городов. Научно-технический сборник. 2008. № 85. С. 211–216

5. Квасній А.Г., Попівняк О.М., Щербан О.Я. Стратегічне і тактичне планування діяльності підприємства як основні складові механізму забезпечення його економічної безпеки. Науковий вісник МНУ імені В.О. Сухомлинського. Економічні науки. 2015. № 1 (4). С.48–53.

6. Гунина І.А., Щеглова К.А. Разработка системы стратегического управления экономической безопасности предприятия. Экономинфо. 2019. Т.16. № 1. С.17–21.

ТРАНСФЕРТНЕ ЦІНОУТВОРЕННЯ, ЯК ІНСТРУМЕНТ УДОСКОНАЛЕННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН

***ЧЕПУРНА Є.С. *, СТУДЕНТКА,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Незважаючи на триваючий спад сільськогосподарського виробництва, основним напрямком його розвитку на перспективу залишається шлях інтенсифікації, спеціалізації та концентрації виробництва. З урахуванням природних і економічних умов воно повинно забезпечувати вихід необхідної кількості продукції з найменшими витратами засобів виробництва і праці на одиницю продукції.

В умовах активних процесів глобалізації та агропромислової інтеграції актуальність функціонування трансфертних (внутрішніх, внутрішньо-фірмових, розподільчих, розрахункових, лімітних (орієнтирних), штучних) цін є беззаперечною [1, с.4]. Трансфертна ціна [2] – це вартість, яка визначається під час господарських операцій між пов'язаними особами (компаніями, членами однієї групи), а також при операціях з суб'єктами низькоподаткових юрисдикцій і компаніями неплательниками податку на прибуток (корпоративного податку) у країні їх реєстрації (підприємства організаційно-правової форми з «особливим» податковим статусом). Адаптація сільськогосподарських підприємств і організацій до ринкових відносин полягала саме в тому, щоб спираючись на відповідний

* Науковий керівник – Кравченко Ю.М., к.е.н., ст.викл. ЗВО